

Skatteministeriet

22. juni 2020
J.nr. 2020 - 5672

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 456 af 9. juni 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Af Skatteministeriets pressemeddelelse af 12. juni 2017 fremgår: “Der er ingen tvivl om, at udbyttesagen har svækket tilliden til skattevæsenet. Det må for alt i verden ikke ske igen. Vi har allerede mangedoblet indsatsen på området, men der er også behov for ny og bedre lovgivning. Derfor har regeringen besluttet, at muligheden for refusion af udbytteskat helt skal stoppes” siger skatteminister Karsten Lauritzen.” Hvorfor foreslår Skatteministeriet så nu, at refusionsordningen bibeholdes?

Svar

Den ny model, som skal erstatte de gældende regler for håndtering af udbyttebeskatningen af udenlandske porteføljeaktionærer, er baseret på nettoindeholdelse. Det betyder, at de fleste udenlandske aktionærer – i modsætning til i dag – vil få indeholdt den korrekte endelige skat samtidig med udbetaling af udbyttet. De vil dermed ikke længere behøve at søge om refusion af for meget indeholdt udbytteskat.

Det vil være en forudsætning for, at de udenlandske aktionærer kan få nettoindeholdelse ved udbetaling af udbytte, at aktionærerne inden udbytteudbetalingen er registreret hos Skattestyrelsen.

Nettoindeholdelsesmodellen er dog suppleret med en *tidsbegrænset tilbagesøgningsmulighed*. Dette supplement indgår bl.a. i modellen for at sikre, at de udenlandske aktionærer, som efter en gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er berettiget til betaling af udbytteskat med en lavere skattesats end 27 pct., ikke afskæres herfra, selvom de ikke har haft mulighed for rettidigt at kunne blive registreret hos Skatteforvaltningen.

Der er nogle væsentlige forskelle på refusionsadgangen i det nuværende system og den tilbagesøgningsmulighed, der indgår nettoindeholdelsesmodellen. Der er derfor ikke tale om en egentlig videreførelse af den nuværende refusionsordning, om end tilbagesøgningsmuligheden stadig vil eksistere som et alternativ for aktionærer, som vælger ikke at benytte sig af nettoindeholdelsesmuligheden.

En væsentlig forskel er, at man for at få mulighed for en udbyttebeskatning med en lavere skattesats end 27 pct., skal lade sig registrere hos den danske skatteforvaltning og få et identifikationsnummer, som kan benyttes som udgangspunkt for en korrektion af udbytteskatten. Både registreringen og den efterfølgende anmodning om tilbageførsel kan alene indgives gennem de kontoførende institutter. Når aktionærens depotbank – på vegne af aktionæren – ansøger om tilbageførsel af udbytteskat, fremsendes en sådan anmodning, ledsaget af oplysninger om aktionæren og vedkommendes aktiebeholdning i forbindelse med udlodningen, op gennem kæden af banker til de kontoførende institutter.

De kontoførende institutter opsamler herefter anmodningerne om tilbageførsel og foretager en afstemning af de oplyste aktiebeholdninger i forhold til de depoter, som aktierne var placeret i på tidspunktet for udbyttebeslutningen, og i forhold til den indeholdte udbytteskat for de pågældende depoter. Afstemningen giver et overblik over, hvor store be-

løb der tilbagesøges, set i forhold til, hvor meget udbyttekildeskat der oprindeligt blev indeholdt af udlodningerne. På den måde vil det blive mere synligt, hvis aktionærer søger om mere refusion, end de er berettiget til fra deres aktiebeholdning.

En yderligere forskel er, at fristen for tilbagesøgning, medmindre andet er aftalt i dobbeltbeskatningsoverenskomsten med aktionærens residensland, vil være væsentligt kortere, end den er nu for refusion.